

Arrest

nr. 103 894 van 30 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, een minderjarig Afghaans staatsburger van Pasjtoense origine, verklaart afkomstig te zijn van het dorp Jokan gelegen in het district Hesarak van de provincie Nangarhar. U verliet uw land van herkomst na problemen met de Taliban. Naast zijn activiteiten als dagloner werkte uw vader ook voor de Taliban. Toen uw vader tijdens een van zijn opdrachten voor de taliban om het leven kwam, wilden de taliban dat u zich bij hen vervoegde. De taliban spoorden u zo goed als dagelijks aan om u bij hen aan te sluiten. Na enkele maanden vertelde u dit tegen uw moeder. Zij besliste daarop dat u moest vluchten. U verliet uw land van herkomst en reisde naar België waar u aankwam op 11 december 2011 en op 12 december 2012 een asielaanvraag indiende.

B. Motivering

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst omwille van problemen met de Taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België.

Vooreerst dient erop te worden gewezen dat u zeer weinig weet te vertellen over de extreme weersomstandigheden en natuurfenomenen die uw provincie en meer bepaald uw district in de afgelopen jaren teisterden. Zo werd er u gevraagd of u ervan op de hoogte was dat uw district van tijd tot tijd met natuurrampen te maken kreeg (andere dan overstromingen). Waarop u stelde er 'verleden' jaar een aardbeving plaatsvond, maar dat er geen schade was. Op 21 maart 2011 (1 hamal 1390) was er effectief in de provincie Badakhshan een aardbeving die weinig schade veroorzaakte (cgvs, p. 9), dit valt echter moeilijk te beschouwen als een aardbeving die in uw regio plaatsvond. Er werd dan ook gevraagd of u nog van andere aardbevingen in uw regio op de hoogte was die eerder hadden plaatsgevonden. U antwoordde hierop negatief, ook na herhaling van de vraag. Dit mag echter zeer verbazen. In de nacht van 17 april 2009 (28 hamal 1388) vonden er immers kort op elkaar 2 aardbevingen plaats met een kracht van 5.5 en 5.1 op de schaal van Richter en waarvan het epicentrum gelegen was nabij de districten Hesarak en Sherzad van de provincie Nangarhar. Bij deze aardbeving kwamen 22 mensen om, werden 290 huizen vernield en raakten 650 families dakloos. Het is zonder meer opmerkelijk dat u stelt hier niets van te weten omdat er in uw dorp geen schade was (cgvs, p. 9). Zelfs al was er in uw dorp geen schade; het kan moeilijk anders dan dat dit in uw dorp voelbaar was en dat er door de mensen uit de buurt over de gevolgen gesproken werd. De vaststelling dat u hier in het geheel niet van op de hoogte bent ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in het district Hesarak op dat moment totaal.

Ook over andere significante weersomstandigheden deed u weinig overtuigende uitspraken. Zo werd er gepeild naar uw kennis van de gevolgen van hevige sneeuwval die zich soms voordoet in uw regio. U stelde dat het soms hard sneeuwde maar dat er geen gevolgen waren (cgvs, p. 7). Later tijdens het gehoor werd er op dit punt terug gekomen en werd er gevraagd of hevige sneeuwval en koude de afgelopen jaren geen ernstige gevolgen hadden gehad, of er eventueel mensen gestorven waren als gevolg van de koude. Opnieuw zei u dat er geen ernstige gevolgen waren, en dat de plaatselijke bewoners zich goed op de winter voorbereidden (cgvs, p. 9). Nochtans blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd dat er in de afgelopen jaren in uw regio wel degelijk verscheidene slachtoffers zijn gevallen als gevolg van hevige koude. Zo kwam in februari 2010 in uw eigen dorp Jokaan een oude man door het strenge winterweer om het leven, het jaar voordien kwamen in naburige dorpen eveneens verscheidene mensen om, waaronder een aantal kinderen. Naast mensen bezweek ook heel wat vee als gevolg van de koude. Als u stelt dat de inwoners van uw streek zich altijd goed voorbereiden op de winter, dan mag ervan uit gegaan worden dat zulke voorvallen niet onbesproken bleven. Zeker wat betreft het overlijden van de oude man in uw eigen dorp mag er worden verondersteld dat u hierover uit eigen beweging iets had kunnen zeggen.

Ook toen er werd gevraagd naar overstromingen deed u opmerkelijke uitspraken. U kwam in België aan op 11 december 2011 en stelde drie à drie en een halve maand eerder te zijn vertrokken (cgvs, p. 5). U stelde dat er één à twee maand voor uw vertrek een serieuze overstroming plaatsvond (cgvs, p. 8). Hierover werd echter geen informatie teruggevonden. Er werd dus ook gevraagd of u op de hoogte was van overstromingen in het jaar voordien. U stelde dat dit het geval was (cgvs, p. 8). Toen er echter gevraagd werd naar het moment van de overstromingen kon u hier geen duidelijk antwoord meer op geven. Toen er gevraagd werd of deze voor dan wel na de verkiezingen hadden plaatsgevonden antwoordde u dat het rond de tijd was dat de mensen gingen stemmen. Uiteindelijk stelde u dat er op de dag van de verkiezingen zelf een overstroming plaatsvond, maar eerder niet (cgvs p. 8). Uit de informatie blijkt echter dat er zich in augustus en juni 2010 twee zware overstromingen voordeden in uw regio. Deze vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Tot slot gaf u aan dat er in uw dorp geen secundaire school was (cgvs, p.4) terwijl uit informatie van het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in het dorp Jokaan wel degelijk een middelbare school is gevestigd.

Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen.

Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 48/2 tot/met 48/5, 52 §2, 57/6, 2de lid en 62 van de Vreemdelingenwet van 1980, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder de algemene motiveringsplicht, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal onvoldoende rekening gehouden werd met zijn profiel. Verzoeker is een Afghaanse jongeman van 16 jaar (momenteel 17 jaar) die niet naar school ging. Hij zorgde de hele dag voor het schaap en de twee geiten die zijn familie bezat en had aldus weinig sociale contacten. Voor zijn vertrek uit Afghanistan had verzoeker nooit zijn dorp verlaten. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker wijst erop dat hij tijdens het gehoor voornamelijk vragen kreeg over natuurrampen in zijn regio. De beslissing van de commissaris-generaal is enkel gebaseerd op zijn gebrekkige kennis van deze natuurrampen. Op het moment van de aangehaalde aardbevingen in 2009 was hij 12 jaar en bovendien gebeurden de aardbevingen 's nachts en vielen de meeste doden in het district Sherzad, zoals blijkt uit het document dat verzoeker bij het verzoekschrift voegt. Het is dan ook mogelijk dat hij er niets van voelde zoals hij verklaarde. Over andere dorpen kan hij zich niet uitspreken gezien hij er nooit kwam en er wegens weinig sociaal contact weinig over hoorde. Er is geen informatie beschikbaar over de toestand in Jokan zelf na de aardbevingen. Het is dan ook mogelijk dat hier niets vernield werd en er geen doden vielen. Ook stelt verzoeker dat het niet helemaal duidelijk is in welke omstandigheden deze man gestorven is en of dit nieuws wijdverspreid is. Dat hij de overstromingen van 2010 niet juist in de tijd kan plaatsen is volgens verzoeker een kleine onwetendheid. Verzoeker meent dat er geen rekening werd gehouden met de vragen waarop hij wel kon antwoorden. Verzoeker is wel degelijk afkomstig uit Jokan, gelegen in de provincie Nangarhar, hetgeen een uiterst gevaarlijke provincie is, zoals blijkt uit het aan het verzoekschrift toegevoegde rapport van ANSO en de beleidsnota van de verwerende partij.

2.2. De Raad is van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit het dorp Jokan in het district Hesarak van de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt. Vooreerst dient erop te worden gewezen dat verzoeker zeer weinig afweet van de extreme weersomstandigheden en natuurfenomenen die zijn provincie en meer bepaald zijn district in de afgelopen jaren teisterden. Zo werd er verzoeker gevraagd of hij ervan op de hoogte was dat zijn district van tijd tot tijd met natuurrampen te maken kreeg (andere dan overstromingen), waarop verzoeker stelde dat er 'verleden' jaar een aardbeving plaatsvond, maar dat er geen schade was (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er op 21 maart 2011 effectief in de provincie Badakhshan een aardbeving plaatsvond die weinig schade veroorzaakte, hetgeen echter moeilijk te beschouwen valt als een aardbeving die in verzoekers regio plaatsvond. Er werd dan ook gevraagd of verzoeker nog van andere aardbevingen in zijn regio op de hoogte was die eerder hadden plaatsgevonden. Verzoeker antwoordde hierop ontkennend, ook na herhaling van de vraag (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er in de nacht van 17 april 2009, kort op elkaar 2 aardbevingen plaatsvonden met een kracht van 5.5 en 5.1 op de schaal van Richter en waarvan het epicentrum gelegen was nabij de districten Hesarak en Sherzad van de provincie Nangarhar. Bij deze aardbeving kwamen 22 mensen om, werden 290 huizen vernield en raakten 650 families dakloos. Het is niet aannemelijk dat verzoeker hier niets van weet louter omdat er in zijn dorp geen schade was (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Gelet op de impact die deze aardbeving had op verzoekers regio en de verstrekende gevolgen ervan zoals blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier, is het niet aannemelijk dat verzoeker, zelfs al was er in zijn dorp geen schade, hier niets over weet. Dat deze aardbevingen in 2009 plaatsvonden toen hij naar eigen zeggen 12 jaar was, dat de meeste doden in Sherzad vielen, dat de aardbevingen 's nachts plaatsvonden en hij er mogelijks niets van heeft gevoeld, verschoont zijn onwetendheid dan ook geenszins. Het is niet aannemelijk dat verzoeker omtrent deze aardbevingen nooit iets heeft opgevangen. Het argument dat verzoeker zich hoofdzakelijk met zijn geiten bezighield, doet hier geen afbreuk aan. Overigens kan uit het onderzoek dat werd uitgevoerd ter bepaling van verzoekers leeftijd, worden afgeleid dat verzoeker in 2009 minstens 14 jaar was (stuk 11). Het feit dat verzoeker wel weet heeft van een aardbeving die zich in een volledig andere provincie dan de zijne heeft voorgedaan en die weinig schade tot gevolg had, doch niets afweet van aardbevingen die zich hebben voorgedaan in zijn eigen provincie met ernstige gevolgen voor zijn district van herkomst, doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers herkomst uit het district Hesarak in Afghanistan.

Ook over andere significante weersomstandigheden deed verzoeker weinig overtuigende uitspraken. Zo werd er gepeild naar zijn kennis van de gevolgen van hevige sneeuwval die zich soms voordoet in zijn

regio. Verzoeker stelde dat het soms hard sneeuwde maar dat er geen gevolgen waren (stuk 3, gehoorverslag, p. 7, 9) en dat de plaatselijke bewoners zich goed op de winter voorbereidden (stuk 3, gehoorverslag, p. 9). Uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt echter dat er in de afgelopen jaren in verzoekers regio wel degelijk verscheidene slachtoffers zijn gevallen als gevolg van hevige koude. Zo kwam in februari 2010 in verzoekers eigen dorp Jokaan een oude man door het strenge winterweer om het leven, het jaar voordien kwamen in naburige dorpen eveneens verscheidene mensen om, waaronder een aantal kinderen. Naast mensen bezweek ook heel wat vee als gevolg van de koude. Als verzoeker stelt dat de inwoners van zijn streek zich altijd goed voorbereiden op de winter, dan mag ervan uit gegaan worden dat zulke voorvallen niet onbesproken bleven. Verzoekers stelling dat de harde sneeuwval geen gevolgen had, staat dan ook in schril contrast met de informatie aanwezig in het administratief dossier. Het argument dat het niet helemaal duidelijk is in welke omstandigheden de oude man gestorven is en of dit nieuws wijdverspreid is, doet hier geen afbreuk aan. Overigens blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier dat deze man gestorven is ten gevolge van de kou.

Tot slot gaf verzoeker aan dat er in zijn dorp geen secundaire school was (stuk 3, gehoorverslag, p. 4) terwijl uit informatie aanwezig in het administratief dossier, blijkt dat er in het dorp Jokaan wel degelijk een middelbare school is gevestigd.

Zelfs van een persoon met een geringe opleiding en jeugdige leeftijd kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het feit dat verzoeker een ongeletterde persoon zou zijn en slechts een beperkte scholing genoot, kan zijn gebrekkige kennis betreffende zijn directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Verzoeker toont niet aan dat laaggeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over bepaalde extreme natuurfenomenen die zich in zijn regio van afkomst – zijnde zijn onmiddellijke leefwereld – hebben voorgedaan, zoals aardbevingen en extreme winterkoude, wat *in casu* niet het geval bleek te zijn. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke, financiële of geografische kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

Het feit dat verzoeker slechts 14 jaar oud was op het moment van de aardbevingen doet hieraan geen enkele afbreuk. Verzoeker gaat er immers aan voorbij dat hij op 14-jarige leeftijd over voldoende verstandelijke vermogens beschikte om minstens te beseffen wat er zich afspeelt in zijn eigen leefwereld. Dat de feiten zich vier jaar geleden afspeelden, kan bezwaarlijk de lacunes en onwetendheden over deze uitzonderlijke weers- en natuurfenomenen met een grote impact op het dagelijks leven in de streek verschoonen. Voor iemand die elke dag als herder met dieren in de buitenlucht rondloopt, maken de weersomstandigheden en de grillen van de natuur de essentie uit van zijn dagelijkse realiteit. Wat verzoeker wel wist te vertellen verschoont noch verklaart zijn onwetendheid dienaangaande niet.

De door verzoeker geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentwaarde die bindend is.

2.3. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde (recente) herkomst uit Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad nog op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de provincie Nangarhar een uiterst gevaarlijke provincie is en dit staat met een aan het verzoekschrift toegevoegde rapport van ANSO en de beleidsnota van de verwerende partij, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land

van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit Afghanistan zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412 (c)).

De door verzoeker voorgelegde fotokopie van zijn taskara doet hier geen afbreuk aan. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan bovendien geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF